

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Jana Kratochvíla a Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **P. S.**, zastoupený Mgr. Ivou Říhovou, advokátkou se sídlem Zahradnická 223/6, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 12. 2024, čj. KUZZL 101307/2024, sp. zn. KUSP 85274/2024 PŽÚ, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 18. 2. 2026, čj. 32 A 4/2025-48,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** soudní poplatek ve výši **5 000 Kč**, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jeho právní zástupkyně Mgr. Ivy Říhové, advokátky.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (stěžovatel) se kasační stížností domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 18. 2. 2026, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti v záhlaví označenému rozhodnutí. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele směřující proti výrokům I. a II. prvostupňového rozhodnutí Komise pro projednávání přestupků města Bojkovice. Prvostupňový orgán uznal stěžovatele vinným z přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c.) bodu 1 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, jehož se dopustil tím, že poškozenému úmyslně vyhrožoval tím, že jej zabije. Za to mu byl uložen správní trest ve výši 2 000 Kč spolu s povinností uhradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč.

[2] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval splněním podmínek řízení, včetně včasnosti kasační stížnosti. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2 soudního řádu správního). Lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den (§ 40 odst. 2 a 3 soudního řádu správního).

[3] Z doručeníky obsažené ve spise krajského soudu plyne, že napadený rozsudek byl stěžovateli doručován do vlastních rukou obálkou typu I. Jelikož adresát (stěžovatel) nebyl zastižen, byla zásilka (písemnost) uložena a připravena k vyzvednutí v úterý 3. 3. 2026 a adresátu byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Tak stěžovatel učinil v pondělí 16. 3. 2026. Rovněž na kopii obálky, kterou stěžovatel sám přiložil v příloze ke kasační stížnosti, je jako datum, kdy zásilka byla uložena a připravena k vyzvednutí u provozovatele poštovních služeb, uvedeno: „3/3“.

[4] Stěžovatel v kasační stížnosti uvádí, že mu byl napadený rozsudek doručen dne 16. 3. 2026. Z doručeníky je zřejmé, že tento den si vyzvedl zásilku u poskytovatele poštovních služeb. Za okolností projednávané věci se však nejedná o den doručení, od něhož počíná běžet lhůta k podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 soudního řádu správního). K převzetí zásilky stěžovatelem totiž došlo až poté, co uplynula desetidenní úložní doba, jejíž poslední den se považuje za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl (§ 49 odst. 4 občanského soudního řádu ve spojení s § 42 odst. 5 soudního řádu správního). Uplynutím desátého dne od uložení tak nastává fikce doručení. To potvrzuje též judikatura správních soudů (např. usnesení NSS ze dne 24. 2. 2004, čj. 5 Azs 15/2004-34, nebo ze dne 20. 2. 2025, čj. 5 Azs 311/2024-27, bod 4). Uplatnění fikce doručení je souladné s ústavním pořádkem (např. nález ÚS ze dne 30. 4. 2009, sp. zn. III. ÚS 2637/08).

[5] V projednávané věci byl tedy napadený rozsudek krajského soudu stěžovateli doručen fikcí v pátek 13. 3. 2026, kdy došlo k marnému uplynutí lhůty 10 dnů k vyzvednutí písemnosti. Poslední den lhůty pro podání kasační stížnosti tak připadl na pátek 27. 3. 2026. Stěžovatel však kasační stížnost podal prostřednictvím datové schránky až v pondělí 30. 3. 2026 (odesláno právní zástupkyní a doručeno do datové schránky soudu téhož dne), tj. až třetí den po uplynutí zákonem stanovené lhůty, kterou nelze prominout (§ 106 odst. 2 ve spojení s § 40 soudního řádu správního).

[6] Kasační stížnost je tudíž opožděná. Nejvyšší správní soud ji proto odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 soudního řádu správního (výrok I. tohoto usnesení). Nepovažoval přitom za potřebné na tento svůj názor předem upozornit stěžovatele. Jak bylo uvedeno, ten jako přílohu kasační stížnosti sám přiložil kopii obálky, na které je uvedeno, že zásilka byla připravena k vyzvednutí již dne 3. 3. 2026 (konkrétně „3/3“). Tato klíčová skutková okolnost, od níž se odvíjí uplatnění fikce doručení a následný běh lhůty pro podání kasační stížnosti, tak byla stěžovateli známá a stěžovatel ji nezpochybnil. Stejně tak není sporné, že právní zástupkyně odeslala kasační stížnost do datové schránky soudu až dne 30. 3. 2026 (to je výslovně uvedeno i na první straně kasační stížnosti). Závěr o opožděnosti kasační stížnosti tak nemůže být pro stěžovatele překvapivý.

[7] O nákladech řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 za použití § 120 soudního řádu správního. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta (výrok II. tohoto usnesení). Jelikož k odmítnutí kasační stížnosti došlo před prvním jednáním, Nejvyšší správní soud vrátil stěžovateli zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč (§ 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Ten mu bude vyplacen z účtu soudu do 30 dnů o právní moci

pokračování

tohoto usnesení, a to k rukám jeho právní zástupkyně Mgr. Ivy Říhové, advokátky (výrok III. tohoto usnesení).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 14. května 2026

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu